

321. 323.

सुतृप् adj. leicht zu sättigen: घृ^० unersättlich: वृक् Bāg. P. 4, 29, 53. 7, 15, 10. 10, 1, 67. 38, 42. 60, 37. 11, 21, 28. der Comm. zerlegt das Wort in घृमु (= प्राण) + तृप्.

सुतृक्षं (?) N. pr. eines Reichs HIOUEN-TSANG 1, 17. fgg.

सुतेकर (सुते loc. von 1. सुत + कर) adj. beim Soma thätig (1. कर) oder beim Soma recitierend (2. कर) RV. 10, 71, 9.

सुतेर्गृभ् (सुते + गृभ्) adj. in den Soma greifend (um zu schöpfen) RV. 5, 44, 5.

सुतेजन (6. सु + ते^०) m. 1) Athagi Mamrorum Tournef. Būyāpā. im ÇKDr. — 2) N. pr. eines Kriegers MBh. 7, 7009.

सुतेजस् 1) adj. UGÉVAL. zu UNĀDIS. 4, 226 (proparox.). a) schneidig: नुर AV. 8, 2, 17. — b) schön glänzend KāND. Up. 5, 12, 1. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Gr̥tsamada MBh. 13, 2000. entweder dieses oder das vorangehende सुचेतस् fehlerhaft. — b) des 10ten Arhant's der vergangenen Utsarpinī H. 81.

सुतेजा f. eine best. Pflanze, = आदित्यभक्ता RĀGĀN. 4, 182. सुतेजस् m. ÇKDr. Dieses wäre möglich, wenn eine unregelmässige Contraction im Texte angenommen würde.

सुतेजित adj. stark geschärft, sehr scharf: Pfeile MBh. 5, 7169. 6, 3183.

सुतेमनस् (सुते loc. von 1. सुत + मनस्) m. N. pr. eines Lehrers mit dem patron. Çāṇḍiljājana Ind. St. 4, 372. fg.

सुतेरण (सुते + रण) adj. beim Soma sich ergötzend RV. 10, 104, 7.

सुतेल adj. gutes Oel gebend; f. आ ein N. der मन्त्राव्यतिष्मती RĀGĀN. 3, 71.

सुतोय adj. (f. आ) schönes Wasser habend: Fluss VARĀH. Bṛh. S. 16, 12.

सुतोष adj. leicht zufrieden zu stellen R. 3, 19, 11.

सुत्य (von 1. सु) 1) adj. in Verbindung mit अरुन् oder n. mit Ergänzung von अरुन् Kelterungstag, Soma-Tag KĀTJ. Ça. 6, 4, 3. 14, 1, 23. fg. ÂÇV. Ça. 7, 1, 3. LĀTJ. 1, 3, 1. 17. 20. ÇĀKṢH. Ça. 5, 10, 13. MBh. 3, 4802 nach einer von NĪLAK. erwähnten Lesart. सुत्याहे (so nach AUFRICHT) Verz. d. Oxf. H. 7, b, 9 v. u. — 2) f. सुत्या P. 3, 3, 99. Vop. 26, 186. die feierliche Kelterung des Soma: स्वस्ति ते सोम सुत्या-मशीय VS. 8, 7. TS. 2, 5, 5. 5. Air. Ba. 6, 34. ÂÇV. Ça. 6, 11, 15. सुत्यार्थ 12, 4, 15. ÇAT. Ba. 3, 1, 2. 28. 2, 2, 7. 3, 4, 19. सोम^० 12, 8, 2, 12. KĀTJ. Ça. 4, 6, 15. 7, 5, 9. LĀTJ. 1, 4, 23. 5, 5, 1. ०मास 10, 10, 6. — Verz. d. Oxf. H. 47, b, 10. — Vgl. अय^०, अयः^०, अयः^०.

सुत्यैज् adj. leicht loslassend, — entziehend: Agni RV. 8, 49, 16.

सुत्रात adj. wohlbesetzt ÇAT. Ba. 5, 5, 4, 12. 12, 7, 1, 14.

सुत्रात्रै adj. 1) wohl schützend RV. 5, 70, 3. 6, 51, 11. — 2) wohl beschützt: रयि RV. 6, 68, 7.

सुत्रामन् adj. wohl beschützend RV. 10, 63, 10. AV. 18, 3, 61. Beiw. und Bein. Indra's AK. 1, 1, 2, 38 (सू^० nicht der Text, sondern Rudra zu AK. nach ÇKDr.). H. 172. HALĀJ. 1, 53. RV. 6, 47, 12. fg. 10, 131, 6. VS. 10, 31. fg. 19, 85. 20, 33. 35. TS. 2, 2, 8, 4. ÇAT. Ba. 5, 5, 4, 1. KĀTJ. Ça. 15, 10, 6. ÂÇV. Ça. 3, 9, 3. सुत्रामाणमिति (RV. 10, 63, 10) पठन् Verz. d. Oxf. H. 268, a, 26. सुत्रामश्री adj. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 26, 14. pl. Bez. einer Klasse von Göttern unter dem 13ten Manu VP.

3, 2, 36. Bāg. P. 8, 13, 32. — Vgl. सूत्रामन्, सूत्रामणी.

सुवक्क (von 6. सु + वच्) adj. eine schöne Haut habend: आनन Suça. 2, 137, 20.

सुवन् (von 1. सु) 1) adj. (f. सुवरी P. 4, 1, 7) P. 3, 2, 103. Vop. 26, 69. Soma kelternd AK. 2, 7, 10. RV. 10, 99, 11. AV. 20, 128, 1. — 2) m. N. pr. eines Mannes mit dem patron. Kairiçi Air. Ba. 8, 28. — Vgl. पाक^०, सोम^०, सौवन्.

सुदंशित adj. überaus dicht: Pfeile MBh. 5, 7184. सुसंशित ed. Bomb.

सुदंष्ट्र 1) adj. schöne Spitzzähne habend: Kṛṣṇa MBh. 5, 3384. — 2) m. N. pr. a) eines Sohnes des Kṛṣṇa HARIV. 8038. 9182. — b) eines Sohnes des Çambara HARIV. 9254. — c) eines Adoptivsohnes des Asamañgas HARIV. 2039. — d) eines Rākshasa R. 6, 35, 15.

सुदंस्स adj. herrliche Thaten verrichtend: Indra RV. 1, 62, 7. 9. 3, 32, 8. die Marut und Andere 1, 85, 1. 159, 1. 2, 2, 3. 6, 70, 6. 8, 10, 3. 10, 66. 4. सुदंससा अवंसा या विभासि (उषः) 1, 92, 8. 3, 61, 4. ते सूनवः स्वर्पसः सुदंससः 1, 159, 3.

सुदत्त 1) adj. sehr geschickt, — klug, — tüchtig; meist von Göttern: त्वं दत्तैः सुदत्तैः RV. 1, 91, 2. 10, 91, 3. वीर 3, 4, 9. 6, 19, 8. हेता 2, 9, 1. Soma 9, 87, 2. 105, 4. 108, 10. अन्धस् 4, 16, 1. 8, 81, 4. Mitra-Varuṇa 7, 66, 2. Indra 1, 101, 9. 10, 47, 4. die Aṇvin 3, 58, 7. Agni 3, 23, 2. 5, 11, 1. 7, 1, 6. 2, 3. 8, 19, 13. Savitar 6, 71, 1. TS. 1, 2, 3, 1. — 2) m. N. pr. eines Mannes gaṇa मुधादि zu P. 4, 1, 123. — Vgl. सौदत्त, सौदत्तय.

सुदन्तिण 1) adj. a) sehr geschickt MBh. 8, 109. — b) überaus liebenswürdig, — zuvorkommend MBh. 13, 99. — c) der eine treffliche Rechte hat: Indra RV. 7, 32, 3. 8, 33, 5. — 2) m. N. pr. a) eines Fürsten der Kāmbogā MBh. 1, 6995. 2, 1912. 5, 590. काम्बोजाः समुदन्तिणाः 6, 662. — b) des Sohnes eines Pauṇḍraka Bāg. P. 10, 66, 27. fgg. — 3) f. आ N. pr. der Gattin Dillpa's RAGH. 1, 31. 2, 64. 3, 67.

सुदग्धिका f. eine best. Pflanze, = दग्धा RĀGĀN. 7, 41.

सुदण्ड (6. सु + दण्ड) m. eine Calmus-Art, = वेत्र RĀGĀN. 5, 94.

सुदण्डिका f. eine best. Pflanze, = गोरात्री RĀGĀN. 5, 94.

सुदत्त (6. सु + दत्त) KĀRIKĀ zu P. 7, 4, 47. gaṇa संकलादि zu P. 4, 2, 75. 1) m. N. pr. a) eines Sohnes des Çatadhanvan HARIV. 2037. सुदात्त die neuere Ausg. — b) eines reichen und freigebigen Mannes, bekannter unter dem Beinamen Anāthapiṇḍada, BURNOUR, Intr. 24. SCHIEFNER, Lebensb. 258 (28). — 2) f. आ N. pr. einer Gattin Kṛṣṇa's HARIV. 9179. 9187. — Vgl. सौदत्त.

सुदत्त adj. gute Gaben gebend NAIKH. 4, 3. Nir. 6, 14. यो रत्नधा वसुविद्याः सुदत्तः RV. 1, 164, 49. Agni 7, 8, 3. Tvashṭar 34, 22. VS. 2, 24. Indra SV. I. 4, 2, 3, 7.

1. सुदत्त् m. ein schöner Zahn: सुदाता so v. a. durch schöne Zähne Bāg. P. 3, 23, 33.

2. सुदत्त् adj. schöne Zähne habend P. 5, 4, 141. f. ०दती MBh. 1, 3891. 3, 15585. RAGH. 6, 37. ÇRUT. 36. Gīt. 10, 3. KATHIS. 39, 83. KĀURAP. 19. MĀK. P. 123, 20. Bāg. P. 4, 15, 5. 25, 22. 26, 23. 7, 4, 11.

सुदत्त 1) adj. mit schönen Zähnen versehen: वक्त्र R. 5, 32, 48. — MBh. 8, 1765 fehlerhaft für सुदात्त (so ed. Bomb.) — 2) m. a) Schauspieler ÇKDr. und Wilson. — b) N. pr. eines Mannes gaṇa मुधादि zu P. 4, 1,